

**НОВЕЛИ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ТА ЗМІНИ МЕЖ
АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ**

В чинному законодавстві, наукових публікаціях та практиці питання про міські населені пункти України, які є елементами адміністративно-територіального устрою держави є досить дискусійними. На сьогодні в Україні налічується 29794 населених пунктів, серед яких: 179 міст обласного значення, 279 міст районного значення, 885 селищ тощо. За останній час встановлено межі згідно з проектами землеустрою щодо встановлення і зміни меж населених пунктів у 16738 поселеннях, що становить 56 відсотків від їх загальної кількості. Цей факт свідчить, що процедура встановлення та зміни меж адміністративно-територіальних одиниць набуває стрімкого ходу. Однак, ситуація, коли селище намагалось змінити свої межі, але, нажаль, не мало розробленого генерального плану вирішувалось досить складно та тривалий час. Адже, згідно зі ст. 173 Земельного кодексу (далі ЗК) України межі району, села, селища, міста, району у місті встановлюються і змінюються за проектами землеустрою, які розробляються відповідно до техніко-економічного обґрунтування їх розвитку, генеральних планів населених пунктів.

На сьогодні Україна є досить урбанізованою державою, оскільки кількість міського населення становить понад 70 відсотків, а тому така ситуація потребує належного державного законодавчого регулювання в цій сфері. В зв'язку із цим хотілось би зазначити, що 21 червня 2012 р. було прийнято Закон України "Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законів України щодо проведення робіт із землеустрою, пов'язаних із встановленням і зміною меж сіл, селищ, міст, районів", який суттєво спрощує процедуру встановлення та зміни меж населених пунктів. Відповідно до норм цього документу межі населених пунктів, не встановлені в натурі (на місцевості) на час набрання чинності цим Законом за проектами землеустрою щодо встановлення і зміни меж адміністративно-територіальних утворень, можуть бути встановлені без розроблення (зміни) генеральних планів населених пунктів. Площа населених пунктів у такому разі має відповідати тій, що зазначена у схемах землеустрою і техніко-економічних обґрунтуваннях використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, а у разі їх відсутності у проектах

формування територій сільських, селищних рад. Впровадження цієї норми в майбутньому надасть змогу встановлювати та змінювати існуючі межі населених пунктів без розробки генеральних планів, що значно здешевить цю процедуру та заощадить бюджетні кошти.

Відповідно до вищезгаданого закону, рішення про встановлення (зміну) меж адміністративно-територіальних одиниць є одночасно рішенням про затвердження проектів землеустрою щодо їх встановлення та зміни. Відомості про встановлення і зміну меж адміністративно-територіальних одиниць вносяться до Державного земельного кадастру та зазначаються у витязі з нього, який безоплатно видається відповідній сільській, селищній, міській, районній, обласній раді. Вирішення даного питання сприятиме завершенню встановлення меж населених пунктів у найближчому часі, чіткому обліку земель, формуванню Державного земельного кадастру, а також надасть поштовх для розвитку територіальних громад.

Проаналізувавши норми нового Закону, можна дійти висновку, що цей документ є свідченням довготривалої роботи, який враховує погляди багатьох науковців в цій сфері. Новий нормативно-правовий акт є перспективним кроком для забезпечення ефективного використання потенціалу територій, вдосконалення територіального устрою України, регулювання податкової бази за рахунок плати за землю. Він буде сприяти уникненню суперечливих ситуацій та судових розглядів з цих питань.

**Штурцев Ю.Ю.,
НУ "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого",
Сімферопольський технікум,
Кримський юридичний інститут
викладач**

ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ПРИПИСУ

Не дивлячись на достатньо масивний об'єм матеріалу, отриманого в результаті досліджень юридичної норми, не припиняють виникати деякі проблеми при визначенні суті юридичних норм, їх структури, класифікації та відображення у системі нормативно-правових актів.

Тому постає нагальним питання про дослідження нормативно-правового припису в контексті його співвідношення з юридичною нормою.

Введення та використання в "науковому обігу" юридичної науки нормативно-правового припису дозволить вирішити ряд